

i hele salen, og jeg måtte læse den to gange for at være sikker på, jeg havde læst rigtigt. Nu er jeg sikker på, jeg har læst rigtigt, men jeg er ikke sikker på, jeg har forstået det rigtigt. Det drejer sig om det sidste afsnit i den motiverede dagsorden, hvor der står »og at fastholde den linje, der er lagt bl.a. ved ministres modtagelse af Salman Rushdie«.

Jeg vil godt høre, om det, man har tænkt sig, er, man vil fastholde den linje, vi har set her de sidste par dage, for jeg synes, det vil være ganske uheldigt, hvis man i fremtiden skal benytte samme fremgangsmåde, når Salman Rushdie skal besøge Danmark. Men der må være en forklaring på, at man har formuleret sig, som man har.

Og i øvrigt ser dagsordenen jo alligevel trods alt noget positiv ud.

Søren Søndergaard (EL):

For Enhedslisten er der tre adskilte elementer i den sag, vi behandler i dag.

For det første er der perioden fra offentliggørelse af prisen til Salman Rushdie i slutningen af september og frem til aflysningen af besøget på mødet i regeringens sikkerhedsudvalg den 10. oktober. For det andet er der perioden fra beslutningen i regeringens sikkerhedsudvalg den 10. oktober og frem til offentliggørelse af sagen torsdag den 31. oktober om aftenen. Og for det tredje er der perioden, fra sagen kom frem den 31. oktober og så i princippet frem til nu.

Hvis vi starter bagfra og tager den sidste periode først, så kan vi sige, at denne periode generelt har været præget af, at regeringen om end tøvende og om end under nødvendig vejledning gradvis har forsøgt at gøre den skade god igen, som beslutningen om aflysningen havde afstedkommet. Sagt mere direkte: Vi var nogle, der krævede, at Salman Rushdie skulle have en offentlig og uforbeholden undskyldning. Den fik han søndag den 3. november.

Vi var nogle, der krævede, at det oprindelige arrangement blev gennemført på en sådan måde, at Rushdie reelt fik vetoret i forhold til, hvordan det skulle gennemføres. Det arrangement blev gennemført i går, endda en dag tidligere end det oprindelige arrangement. Og det blev krævet, at der blev gennemført en undersøgelse, som mandede ud i en klar konklusion. Den undersøgelse er gennemført i den forløbne uge, og senere i dag kan vi så træffe en klar kon-

klusion på forløbet, f.eks. ved at vedtage den dagsorden, som SF og Enhedslisten har foreslået.

På den baggrund vil vi sige, at vi er tilfredse med den måde, efterspillet er foregået på.

Jeg vil i den sammenhæng sige til hr. Tom Behnke, at hvis vi ikke havde haft det efterspil, hvis vi havde haft et andet efterspil, hvor en regering havde nægtet at give Salman Rushdie en undskyldning, hvor en regering havde nægtet at gennemføre et nyt arrangement i overensstemmelse med, hvad Salman Rushdie ønskede, hvis vi havde haft en regering, som nægtede at medvirke til en undersøgelse, jamen så ville situationen for vores vedkommende have stillet sig helt anderledes. Så havde det været en fuldstændig anden situation, hvor et begreb som mistillidsvotum havde været på sin plads. Det er jo svært at stille et mistillidsvotum, når man opstiller nogle krav og rent faktisk får dem gennemført.

Samme tilfredshed kan vi desværre ikke udtrykke om forløbet af sagen fra den 10. oktober, og til det kom frem i offentligheden. Groft sagt kan man jo sige, at dette forløb har været præget af fodfejl på fodfejl, som samlet har givet et ualmindelig snavset indtryk.

Men dér har vi igen prøvet at se: Er der tale om handlinger, som skyldes, at en regering bevidst er gået ind og har truffet nogle beslutninger, som har forårsaget disse fodfejl i denne periode, eller er der tale om, at regeringen i denne periode har haft et objektivt ansvar for fodfejlene?

Vores bedste vurdering efter at have kigget på tingene er: Det er det objektive ansvar, som gør sig gældende. Og vi har altså ikke den opfattelse, at man vælter regeringer på grundlag af et objektivt ansvar for fodfejl, man ikke direkte har haft fingrene direkte nede i. Derfor er det centrale for os selvfølgelig også: Hvad er det, der leder hen til beslutningen den 10. oktober, og hvori består beslutningen den 10. oktober? Det er for os det centrale i forløbet.

I forhold til det, dér er det centrale punkt, er den såkaldte trusselsvurdering blevet fremdraget. Jeg kan godt konstatere, som det også står i den dagsorden, som SF og Enhedslisten har foreslået, at regeringens tiltrædelse af sikkerhedsmyndighedernes trusselsvurdering er regeringens ansvar. Det kan jeg sagtens konstatere, men jeg vil godt tilføje, at jeg har ikke hørt et eneste argument for, at det var rigtigt at aflyse besøget på den måde, sikkerhedsudvalget gjor-